

ПРЕЛЮБЕЗНА
БОЛГАРСКА ЮНОСТЕ!

Облацы дождь, солнце топлыню, земля про-
забенїа, секоє, дѣмамъ, онокъ, кое то мѣ Богъ
дарова, независтно въ естествоѣ подаватъ. И то-
ва мнѣ за добръ слѣжи примѣръ, щото азъ отъ
тебе, предрага Болгарска юносте, никогда свой та-
лантъ да бѣ не кроемъ, но всегда сочинявающїи и
ли превеждающїи полезны за тебе книги, да не
щадимъ нити трѣдъ, нити здравїе: а наипаче,
като гледамъ, защо ты мене въ големомъ почи-
танїи имашъ, и най усердно отъ сичкихъ дрѣ-
гихъ писателей Болгарскихъ приемашъ. И дока-
зѣватъ ми го акно сичкаа Болгарска училища,
въ коихъ се мѣси сочиненїа предаватъ, и сички
словеснѣйшии учителя, кои то ме принѣдиха на
това второе изданїе тоа Славено-Болгарскїа ми
Грамматики.

Воистиннѣ словеснѣйшии учителя познаватъ
въ нихъ нѣкое превосходство: защо и накъ не
щеха да имъ дадатъ первенство, нити щеха
да ме молатъ, за да издамъ и второй пѣть
реченїюми Грамматикѣ.

Това убо това разсѣдивши азъ, прїахъ мо-
ленїе, воспрїахъ трѣдъ, и издавамъ ю уже второ
много по совершеннѣ отъ первымъ: защо многѣ не-
достатки въ ней дополнихъ, излишнаа [кои то
са членове] изгнахъ, падежи умножихъ и къ ста-